

Til lovforslag nr. L 145

Folketinget 2017-18

Skriftlig fremsættelse (8. februar 2018)

Udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Indkvartering og forsørgelse af flygtninge og asylansøgere, advisering af kommunerne om visse afgørelser i klagesager og ændring af beregningen af varigheden af et indrejseforbud)

(Lovforslag nr. L 145)

I en tid med fortsat store flygtninge- og migrantstrømme, der søger mod Europa, er det afgørende for Danmark, at der er den rette balance i udlændingepolitikken. Det gælder for dem, der under angivelse af at være forfulgt kommer hertil og søger beskyttelse, dem, der allerede er kommet hertil og afventer behandlingen af deres asylsag, og dem, der er meddelt opholdstilladelse i Danmark som flygtninge på grund af personlige eller generelle omstændigheder i hjemlandet.

Lovforslaget adresserer en række uhensigtsmæssigheder, der relaterer sig til indkvarteringen og forsørgelsen af flygtninge og asylansøgere.

Der foreslås en stramning af reglerne om straffrihed som betingelse for asylansøgers private indkvartering, indkvartering i egenfinansieret bolig og adgang til arbejdsmarkedet. Skærpelsen vil medføre udelukkelse fra de nævnte ordninger, hvis den pågældende er eller bliver idømt anden strafferetlig retsfølge end fængsel, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en betinget eller ubetinget frihedsstraf.

Endvidere foreslås det, at mindreårige asylansøgere – tilsvarende, hvad der gælder mellem ægtefæller – kan indkvartere sig hos herboende forældre, og at mindreårige asylansøgere, der er indkvarteret privat hos herboende forældre, ikke er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt.

Desuden foreslås indført en automatisk indbringelse af klager til Flygtningenævnet over Udlændingestyrelsens afgørelser om inddragelse og nægtelse af forlængelse af flygtninges opholdstilladelser med henblik på dels at sikre, at det ikke er muligt bevidst at forlænge opholdet i Danmark ved at klage på et sent tidspunkt, dels at afhjælpe nogle praktiske forhold i relation til Udlændingestyrelsens og kommunernes forsørgelsespligt.

Yderligere foreslås det, at kommunerne adviseres om udfaldet af klager over afgørelser om inddragelse, nægtelse af forlængelse og bortfald af opholdstilladelse med henblik på at sikre den nødvendige opfølgning i kommunerne.

EU-Domstolen fastslog den 26. juli 2017, at et indrejseforbud, jf. udsendelsesdirektivets artikel 11, stk. 2, skal regnes fra den faktiske udrejse, jf. sag C-225/16. På den baggrund foreslås det endelig at ændre udlændingelovens § 32, stk. 1, 2. pkt., om beregningen af varigheden af et indrejseforbud, så reglerne bringes i overensstemmelse med EU-Domstolens praksis.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.